

РЕШЕНИЕ

№21

гр. Перник, 27 януари 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети януари две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.СТЕФАН СТАНЧЕВ
2.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №377 по описа на съда за 2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РДГП) - Драгоман против решение №45/31.10.2011 г. на Районен съд - Трън, постановено по НАХД №74 по описа на съда за 2011 година, с което е отменено наказателно постановление №5/27.04.2011 г. на Директор на РДГП - Драгоман, с което на основание и чл. 279 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) на С.В.С.*** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв. за извършено нарушение по чл. 52б, ал.2, т. 7 от ЗМВР.

В жалбата се твърди, че атакувания съдебен акт е неправилен, поради допуснато нарушение на материалния закон - касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Изтъква се, че районния съд неправилно е приел, че е С. е осъществил само едно административно нарушение - такова по ЗДвП. На това основание от настоящия съд се иска отмяна изцяло на отменителното решение на районния съд и решаване на въпроса по същество, чрез потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител. Пред съда са депозиран писмени бележки от процесуален представител ю.к. Иванова, с които заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, С.В.С.*** не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за неоснователна, като мотивите за това са следните:

Правилна е позицията на районния съд, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на материалния закон и процесуалните правила, което е предпоставка за отмяна на атакувания акт само на това основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. В този смисъл твърдението на жалбоподателя за неправилно приложение на материалния закон настоящия състав намира за неоснователно. Текстът на чл. 52б, ал. 2 от ЗМВР, посочен като нарушен в НП, съдържа регламентация на дейностите, които извършва Главна дирекция „Гранична полиция“ и не вмения задължения към държавата на лица, извън структурите на ГДГП, за неизпълнение на които да подлежат на административно наказване. Видно от приложените по делото доказателствени материали, за нарушението, което лицето е извършило, а именно – невзети от водача мерки да не може да се приведе в движение или да потегли само, спряло за престой или паркирано пътно превозно средство, е наложено административно наказание с влязло в сила НП №82/31.03.2011 г на Началник Районно управление – Трън при ОД на МВР – Перник. Съдържанието на обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП, и на самото НП, навежда на извод за осъществен състав на нарушение по чл. 96 от ЗДвП. А по повод това нарушение е налице вече приключило, с влязло в сила наказателно постановление административнонаказателно производство. В този смисъл настоящия състав не споделя изводите на районния съд, че към момента на издаване на процесното НП, НП №82/31.03.2011 г на Началник Районно управление – Трън при ОД на МВР – Перник не е било влязло в сила. Това е така по силата на разпоредбата на чл. 64, б. „а“

от ЗАНН във вр. с чл. 59, ал. 3, предл. последно от ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 13 от ЗДвП. Предвид това към момента на издаване на процесното НП е била налице хипотезата на чл. 17 от ЗАНН, факт – неотчетен от административнонаказващия орган.

На следващо място настоящия състав споделя позицията на районния съд, че във връзка с гореописаното е налице и съществено процесуално нарушение, допуснато в хода на налагане на административно наказание, а именно – неспазване правилото на чл. 42, т. 5 от ЗАНН по отношение на АУАН и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН по отношение на НП. И в двата акта липсва съответствие между описаното в обстоятелствената им част нарушение и посочените като нарушени законови разпоредби. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че АУАН и НП съдържат прецизно описание на нарушението, като същевременно е посочена и относимата законова норма, съдържаща неговия състав, е неправилно. Както вече беше отбелязано, така описаното нарушение попада в хипотезата на чл. 96 от Закона за движение по пътищата, за което водачът вече е административно санкциониран. При този извод, се налага и следващия – а именно, че за това нарушение административнонаказващия орган, в настоящия случай – директорът на РДГП – Драгоман, дори и да не беше факт влязлото в сила НП №82/31.03.2011 г., не е компетентен да наложи административно наказание.

Въз основа на така направените изводи настоящият касационен състав намира за правилно решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното наказателно постановление, без въпросът да бъде разглеждан в неговото същество. Допуснатите от административнонаказващия орган нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения са от категорията на абсолютните и винаги са основание за отмяна. Освен, че е налице правораздавателен акт, постановен при несъобразяване с основен правен принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 17 от ЗАНН е налице и ограничаване правото на защита на лицето, посочено за нарушител, тъй като за него е останало неясно както за какво нарушение бива административно наказан, така и дали е повторно наказан.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, пороци, които да съставляват основание за неговата отмяна или изменение не бяха установени. Атакуваното решение на Районен съд – Трън е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №45/31.10.2011 г. на Районен съд -
Трън, постановено по НАХД №74 по описа на съда за 2011 година, с
което е отменено наказателно постановление №5/27.04.2011 г. на
Директор на РДГП - Драгоман, издадено срещу С.В.С.***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/